

การรื้อฟื้นการแสดงตาโบลวิวงต์

The Re-invent of Tableaux Vivants

บุญตา เขียนทองกุล*

Bunta Kheantongkul

อุรารมย์ จันทมาลา**

Ourarom Chantamala

ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ**

Pattamawadee Chansuwan

Received : August 8, 2021

Revised : December 14, 2021

Accepted : February 7, 2022

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการแสดงตาโบลวิวงต์ 2. ศึกษาและวิเคราะห์การบรรเลงรวมวงเพลงตบเรื่องนางซินเดอเรลล่า โดยใช้ระเบียบวิจัยแนวความคิดการรื้อฟื้นทางโบราณคดีในการจัดการแสดงตาโบลวิวงต์ นำเสนอการวิจัยในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ การศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการแสดงตาโบลวิวงต์ พบว่า สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงพระนิพนธ์บทขับร้องและบรรจเพลงตบเรื่องซินเดอเรลล่า เพื่อใช้ในการแสดงตาโบลวิวงต์ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 อย่างได้แก่ 1. ผู้แสดงแต่งกายตามเนื้อเรื่องและการใช้ท่าที่ตามบทขับร้อง พร้อมทั้งยื่นดูภาพนิ่ง 2. มีองค์ประกอบของการแสดง (ฉาก ไฟ แสง เสียง) และ 3. การบรรเลง-ขับร้อง จากการบรรเลง-ขับร้อง จำนวน 6 เพลง ประกอบด้วย เพลงวิลันดาโอต เพลงฝรั่งจระก้า เพลงครอบครัวจระก้า เพลงฝรั่งรำเท้า เพลงเวสสุกรรม และเพลงหงส์ทอง ดนตรีบรรเลงรับในแต่ละท่อนเพียง 1 เทียบ ความสัมพันธ์ของบทขับร้องกับการใช้ท่าที่ตามบทขับร้อง มีทั้งหมด 16 ครั้ง มีฉากประกอบการแสดง จำนวน 2 ฉาก ผู้แสดงทั้งหมด 8 คน แต่งกายตามแบบตะวันตก ผู้บรรเลง-ขับร้องแต่งกายย้อนยุคในสมัยรัชกาลที่ 5 การศึกษาและวิเคราะห์การบรรเลงรวมวงเพลงตบเรื่องนางซินเดอเรลล่า

*นักศึกษาลัทธิปริญาปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Doctoral Student of the Doctor of Philosophy, Fine and Applied Arts Research, Faculty of Fine and Applied Arts and Cultural Sciences, Mahasarakham University

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Advisors Fine and Applied Arts Research, Faculty of Fine and Applied Arts and Cultural Sciences, Mahasarakham University

ผลการศึกษาพบว่า การบรรเลงรวมวงตามโน้ตเพลงที่จดบันทึกเมื่อปีพ.ศ. 2482 มีจำนวน 6 เครื่องมือ ได้แก่ ปีใน ระยะเวลาเอก ช้องวงใหญ่ ช้องวงเล็ก ระนาดทุ้มไม้ และระนาดทุ้มเหล็ก การวิเคราะห์ทำนองเพลงตามลักษณะการบรรเลงรวมวง พบว่า ทำนองเพลงส่วนมากมีวิธีดำเนินทำนองแบบไม่บังคับทาง มี “ระนาดทุ้มเหล็ก” เป็นเครื่องดนตรีที่สร้างความโดดเด่นด้วยการเปลี่ยนทำนองในลักษณะต่างๆ ได้แก่ กระสวนทำนองห่าง กระสวนทำนองถี่ ทำนองเรียงเสียง การตีลงก่อนจังหวะ การตีประสานเสียง ทั้งนี้ทำให้เกิดเสียงประสานเป็น “คู่เสียง” นับว่าเป็นเพลงดับที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านดนตรีและนาฏศิลป์เพื่อเสนอผลการศึกษา “การรื้อฟื้นการแสดงตาโบลวิงด์” ในเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้จัดการแสดงตาโบลวิงด์ เรื่องนางซินเดอเรลล่า ซึ่งบรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ไม้แข็งตามโน้ตเพลงที่จดบันทึกเมื่อพ.ศ. 2482 อย่างเต็มรูปแบบ ณ โรงละครแห่งชาติ

คำสำคัญ : การรื้อฟื้น / ตาโบลวิงด์ / โน้ตเพลงดับเรื่องนางซินเดอเรลล่า / ระนาดทุ้มเหล็ก

ABSTRACT

This research aims to explore and analyse the form of Tableaux Vivants and the characteristics of the ensemble in the Cinderella Suite. The researcher applies the archaeological restoration for reviving the Tableaux Vivants and presents the revive by analysing as well as describing. The result of studying and analysing the Tabeaux Vivants' presents that Prince Narisara Nuwattiwong composes the Cinderella Suite for the Tableaux Vivants' performance. There are three elements in the performance consist of 1) the dancers dress in the story, act according to the lyrics and stand like images, 2) there are other components, namely a scene, light, and sound and 3) the playing and singing. There are six songs in the Cinderella Suite, including Wilanda Od, Farang Choraka, Khrob Chakrawan, Farang Ramtao, Wetsukam, and Hongthong.- The musicians play melodies only one round for each verse. There are sixteen times of gesturing associated with the poetry. Regarding the scene, there are two scenes in the entire performance. In terms of the costume, the dancers dress in the western style; the musicians and singers dress in the retro costume in the reign of King Rama V. Furthermore, the result of the research reveals that the Cinderella suite is played by the piphat maikhaeng ensemble. The Cinderella Suite's score is noted in 1939, which contains six musical instruments, including Pi Nai, Ranad Ek, Khong Wong Yai, Khong Wong Lek, Ranad Thum Mai, and Ranad Thum Lek. Analysis of melodies according to Characteristics of the ensemble, it is found that “Ranad Thum Lek” is an instrument that creates a distinctive variation in different ways as follows: wide rhythmic patterns, frequent rhythmic patterns, melodic contour (conjunctive, ascending, descending), Syncopations achieved by playing off the beat, harmonisation. Therefore, it seems to be that the Cinderella Suite is one of the excellent suites in Thai traditional music

and dance. To demonstrate the result of the research, the author has restored the Tableaux Vivants - the Cinderella Suite, which played by the piphat maikhaeng ensemble and established the full performance to the scholars as well as the spectators at the National Theatre of Thailand.

Keywords : Re-invent / Tableaux Vivants / Cinderella suite's score / Ranad Thum Lek

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตาโบลิวังต์ (Tableaux Vivants) เป็นคำทับศัพท์ภาษาฝรั่งเศส หมายถึง ภาพที่มีชีวิต (Living Picture) เป็นคำใช้เรียกผู้แสดงที่วางท่าทางเลียนแบบดั่งภาพวาด หรือแสดงเป็นกิริยาเพื่อเล่าเรื่อง โดยไม่มีการพูดและเคลื่อนไหวร่างกาย ผู้แสดงจะแต่งตัวตามเนื้อเรื่องเพื่อสร้างความสมจริง แสดงท่าทางหยุดนิ่งตามบทขับร้องนั้นๆ อยู่ในฉากที่ถูกจำลองบรรยากาศตามเนื้อเรื่อง ในระหว่างนั้นมีการบรรเลง-ขับร้องประกอบตลอดเวลา ทั้งสามส่วนถูกนำเสนอพร้อมกันเพื่อเล่าเรื่องนั้นๆ (Kaeomak, 2015)

ประมาณ พุทธศักราช 2434-2437 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงพระนิพนธ์บทขับร้องพร้อมทั้งบรรจุเพลง เพื่อบรรเลงประกอบการแสดงตาโบลิวังต์หรือละครภาพที่มีชีวิตนี้ ตามพระราชประสงค์ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร ที่โปรดให้พระอนุชาและพระราชวงศ์ที่ทรงพระเยาว์แต่งองค์ตามตัวละครในเรื่องนั้นๆ พร้อมทั้งวางท่าตามบทขับร้อง การแสดงดังกล่าว มีทั้งหมด 8 เรื่อง และมีสำเนียงภาษาที่แตกต่างกัน คือ 1. เรื่องพระเป็นเจ้า 2. เรื่องราชาธิราช 3. เรื่องนิทราชาคริต 4. เรื่องนางซินเดอเรลล่า 5. เรื่องสามก๊ก 6. เรื่องขอมดำดิน 7. เรื่องพระลอ และ 8. เรื่องอุณรุท พร้อมทั้งมีภาพประกอบฉากด้วย และเรียกพระนิพนธ์ชุดนี้ว่า “เพลงตบตาโบลิวังต์”

เพลงตบตาโบลิวังต์นี้ พบว่าเมื่อครั้งมีการจัดบันทึกเพลงไทยเป็นโน้ตสากล เมื่อพุทธศักราช 2479-2483 ได้มีการจัดบันทึกโน้ตเพลงตบตาโบลิวังต์ จำนวน 5 ตบ ได้แก่ เพลงตบเรื่องพระลอ เพลงตบเรื่องราชาธิราช เพลงตบเรื่องขอมดำดิน เพลงตบเรื่องนิทราชาคริต และเพลงตบเรื่องนางซินเดอเรลล่า จากการศึกษาพบว่า เพลงตบเรื่องนางซินเดอเรลล่า เป็นเพลงตบเดียวที่มีการบันทึกโน้ตเพลงไว้ครบทุกเครื่องมือได้แก่ ปีใน ระยะเวลาออก ซ้อยวงใหญ่ ซ้อยวงเล็ก ระนาดทุ้ม และระนาดทุ้มเหล็ก

จากการศึกษาเรื่องเพลงตบตาโบลิวังต์ ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ พบว่า ปัจจุบันได้นำเพลงตบชุดนี้มาบรรเลง-ขับร้อง ด้วยวงดนตรีชนิดต่างๆ แต่ไม่พบว่า มีการจัดแสดงตาโบลิวังต์อย่างเต็มรูปแบบ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษารื้อฟื้นการแสดงตาโบลิวังต์กรณีศึกษาเพลงตบเรื่องนางซินเดอเรลล่า และศึกษาการบรรเลงรวมวงด้วยเพลงไทยที่จัดบันทึกเป็นโน้ตสากล เมื่อปีพุทธศักราช 2482 ประกอบการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการแสดงตาโบลิวังต์
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การบรรเลงรวมวงเพลงตบเรื่องนางซินเดอเรลล่า

ขอบเขตการวิจัย

1. เพลงตบเรื่องนางซินเดอเรลล่าที่นำมาศึกษาวิจัยครั้งนี้ นำมาจากเพลงไทยที่จัดบันทึก เป็นโน้ตสากล เมื่อ พ.ศ. 2482 จำนวน 6 เพลง ได้แก่ เพลงวิลันดาโอต เพลงฝรั่งจรกา เพลงครอบครัวจรวาล เพลงฝรั่งรำเท้า เพลงเวสสุกรรม และเพลงหงส์ทอง พร้อมทางบรรเลง จำนวน 6 เครื่องมือ ได้แก่ ปี่ใน ระนาดเอก ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ระนาดทุ้ม และระนาดทุ้มเหล็ก
2. จัดการแสดงตาโบลวิงด์ เรื่องนางซินเดอเรลล่า ณ โรงละครแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) มีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสารวิชาการ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ ภาพถ่าย และวีดิทัศน์ที่เกี่ยวกับตาโบลวิงด์
- 2) ศึกษาทำนองและทางบรรเลงเพลงตบเรื่องนางซินเดอเรลล่า และคัดเลือกทำนองเพลงจำนวน 19 ประโยคจัดทำเป็นกราฟแสดงการเคลื่อนที่ของทำนอง
- 3) สัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่มีความรู้ (Key-informants) ด้านดนตรี ด้านขับร้อง และด้านการแสดง
- 4) นำเสนอการรื้อฟื้นการแสดงตาโบลวิงด์เรื่องนางซินเดอเรลล่า ผู้สาธิต ณ เมื่อวันศุกร์ที่ 28 มิถุนายน 2562 ในรายการศรีสุขนาฏกรรม ณ โรงละครแห่งชาติ

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วยกลุ่มบุคคลากรจากสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามลักษณะข้อมูลที่ต้องการศึกษา ได้แก่

- 1) นาฏศิลป์ จากกลุ่มนาฏศิลป์ สำนักการสังคีต กรมศิลปากร จำนวน 8 คน ได้แก่

นางซินเดอเรลล่า	นางสาวณิรัตน์ มุ่งดี	นาฏศิลป์อาวุโส
	นางสาวรจนา ทับทิมศรี	นาฏศิลป์อาวุโส
เจ้าชาย	นายธีรเดช กลิ่นจันทร์	นาฏศิลป์อาวุโส
นางฟ้า	นางสาวอาภัสรา นกออก	นาฏศิลป์ปฏิบัติงาน
ตัวประกอบชาย	นายอนุชา สุมาลย์	นาฏศิลป์อาวุโส
	นายรัฐศาสตร์ จันเจริญ	นักวิชาการละครและดนตรีชำนาญการ
ตัวประกอบหญิง	นางสาวจริยา สุขธรรม	นาฏศิลป์ปฏิบัติงาน
	นางสาวภาสินี ปั่นสิริ	นาฏศิลป์ปฏิบัติงาน

ศึกษาและได้รับการถ่ายทอดการ ตีทำจากบทขับร้อง โดยมีนางสาววันทนี ม่วงบุญ ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ สำนักการสังคีต กรมศิลปากร เป็นผู้ให้คำแนะนำ

- 2) ดุริยางคศิลป์ จากกลุ่มดุริยางค์ไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร จำนวน 6 คน ได้แก่

ปี่ใน	บรรเลงโดย นายสุรศักดิ์ กิ่งไทร	ดุริยางคศิลป์อาวุโส
-------	--------------------------------	---------------------

ระนาดเอก	บรรเลงโดย นายกิตติศักดิ์ อยู่สุข ดุริยางคศิลป์ปนาอาวุโส
ฆ้องวงใหญ่	บรรเลงโดย นายกิตติศักดิ์ เขาสถิตย์ ดุริยางคศิลป์ปนาอาวุโส
ฆ้องวงเล็ก	บรรเลงโดย นายวรศิลป์ สัจจัญ ดุริยางคศิลป์ปนาชำนาญงาน
ระนาดทุ้ม	บรรเลงโดย นายสุรสิทธิ์ เขาสถิตย์ ดุริยางคศิลป์ปนาอาวุโส
ระนาดทุ้มเหล็ก	บรรเลงโดย นายถาวร ภาสตา ดุริยางคศิลป์ปนาอาวุโส

ศึกษาทำนองเพลงจำนวน 6 เพลง ตามเครื่องมือที่ถนัดจากโน้ตเพลงที่จัดบันทึกเมื่อพุทธศักราช

2482

3) คีตศิลป์ จากกลุ่มดุริยางค์ไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร จำนวน 5 คน ได้แก่

- นางนิษา ถนอมรูป คีตศิลป์ปนาอาวุโส
- นางสาวกานต์สินี สัจเวียนทอง คีตศิลป์ปนาชำนาญงาน
- นางสาวสุภาภรณ์ ลาสะอาด คีตศิลป์ปนาชำนาญงาน
- นางสาวชุลีกร อินวัน พนักงานราชการ
- นายสรรพวิทย์ พงษ์จันทร์เสถียร พนักงานราชการ

ศึกษาวิธีการขับร้อง โดยมีนางวัฒนา โกศินานนท์ ผู้เชี่ยวชาญด้านคีตศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นผู้ให้คำแนะนำ หลังจากนั้นนำมาทดสอบโดยให้ผู้แสดง (นาฏศิลป์) แสดงทำในกิริยาเล่าเรื่องพร้อมทั้งยืนดูจภาพหนึ่ง โดยมีการบรรเลง ขับร้องประกอบ รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของการบรรเลง-ขับร้องที่สามารถบรรเลงและสื่ออารมณ์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) รวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเพลงตบตาโบลวิวงศ์ รวมทั้งรูปแบบและวิธีการแสดงตบตาโบลวิวงศ์
- 2) รวบรวมผลการปฏิบัติจากเครื่องมือการวิจัยทั้งด้านผู้แสดง ด้านการบรรเลง-ขับร้อง
- 3) รวบรวมทำนองเพลงที่จัดทำเป็นกราฟแสดงการเคลื่อนที่ของทำนองเพลง เพื่อหาภาพรวมของการบรรเลงรวมวง

การบรรเลงรวมวง

- 4) รวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ ด้านดนตรี และขับร้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์ ดังนี้

- 1) ข้อมูลจากเอกสารและจากวีดิทัศน์ เรื่องรูปแบบและวิธีการรื้อฟื้นการแสดงตบตาโบลวิวงศ์เพื่อนำมาจัดแสดง
- 2) ประเมินผลเครื่องมือการวิจัยทั้ง 3 ด้าน

3) วิเคราะห์ทำนองเพลงดับเรื่องนางซินเดอเรลล่า จำนวน 19 ประโยคเพื่อหาลักษณะการดำเนินทำนองรวมวง และวิเคราะห์การแปลทำนองของเครื่องดนตรี เพื่อหาเครื่องดนตรีที่สร้างความโดดเด่นในการบรรเลงรวมวง

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการแสดงตาโบลวิวงต์เพื่อการรื้อฟื้นจัดการแสดงตาโบล-วิวงต์ เรื่องนางซินเดอเรลล่า ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

เพลงดับตาโบลวิวงต์เป็นพระนิพนธ์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ มีทั้งหมด 8 เรื่อง ได้แก่ ดับเรื่องพระเป็นเจ้า ดับเรื่องราชาธิราช ดับเรื่องนิทราชาคริต ดับเรื่องสามก๊ก ดับเรื่องขอมคำดิน ดับเรื่องพระลอ และดับเรื่องอุณรุท ซึ่งทั้ง 7 เรื่องนี้เป็นวรรณกรรมที่รู้จักและแพร่หลายอยู่ทั่วไป ยกเว้นเพลงดับเรื่องนางซินเดอเรลล่าเป็นนิทานพื้นบ้านของต่างชาติที่เข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 จึงทำให้เรื่องนี้เป็นที่รู้จักกันในสมัยนั้น ทรงนำเรื่องนางซินเดอเรลล่า มาทรงพระนิพนธ์เป็นบทขับร้องขึ้นใหม่ ด้วยคำประพันธ์ 3 ชนิด ได้แก่ กลอนสุภาพ กาพย์ยานี และโคลงสี่สุภาพ ทรงคัดเลือกเพลงที่มีสำนวนและสำเนียงฝรั่งบรรจุในบทพระนิพนธ์ ประกอบด้วยเพลงวิลันดาโอด เพลงฝรั่งจรกา เพลงครอบครัวจรวาล เพลงฝรั่งรำเท้า เพลงเวสสุกรรม และเพลงหงส์ทอง

จากการศึกษารูปแบบและวิธีการแสดงตาโบลวิวงต์ที่จัดโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้วนำแนวคิดการรื้อฟื้นทางโบราณคดีให้ศึกษาจากโครงสร้างและได้แบ่งโครงสร้างออกเป็นสี่ทิศศึกษาสิ่งที่หลายลงมาว่าอยู่ที่ไหน ก็สันนิษฐานไว้ก่อนว่าจะต้องอยู่ที่คั่นนั้นแล้วนำสิ่งที่เหลือแล้วเข้าประกอบให้ตรงกับร่องรอยเดิมและในกรณีที่ตั้งนั้นพังทลายจนไม่เห็นลวดลายเดิมก็ให้ดูจากสิ่งที่สร้างร่วมสมัยว่ามีลวดลายอย่างไรเป็นฐานการศึกษาการแสดงตาโบลวิวงต์เรื่องนางซินเดอเรลล่ามีองค์ประกอบการแสดง ดังนี้

ภาพที่ 1 เวทีนักดนตรีและนักร้อง

ผู้แสดง ได้แก่ เจ้าชาย นางซินเดอเรลล่า (มี 2 คน) นางฟ้า และผู้แสดงประกอบ 4 คน

เวทีการแสดง แบ่งเป็น 2 ส่วน เวทีส่วนล่างเป็นที่ตั้งวงดนตรีและนักร้องโดยยกระดับให้สูงจากพื้นเวทีประมาณ 30 ซม. เวทีส่วนบนเป็นที่จัดการแสดงตาโบลวิวงค์ โดยแบ่งเวทีบนออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก (ฝั่งขวา) เป็นบ้านของนางซินเดอเรลล่า ในฉากมีภาพติดที่ฝาผนัง เตาผิง รถพิกทอง(เตรียมไว้ด้านข้าง) ส่วนที่ 2 (ฝั่งซ้าย) เป็นห้องเต้นรำในพระราชวัง (มีบันได) ในฉากประกอบด้วย น้ำพุ และดอกไม้ตกแต่ง

วงดนตรี ใช้วงปี่พาทย์ไม้แข็ง (พิเศษ) ประกอบด้วย ปี่ใน ระนาดเอก ซอวงใหญ่ ซอวงเล็ก ระนาดทุ้มไม้ ระนาดทุ้มเหล็ก ฉิ่ง ตะโพน กลองแขก โหม่ง เพลงที่บรรเลง-ขับร้อง ประกอบด้วย เพลงวิลันดาโอด เพลงฝรั่งจรรยา เพลงครอบครัวจกवाल เพลงฝรั่งรำเท้า เพลงเวสสุกรรม และเพลงหงส์ทอง ทุกเพลงเป็นเพลงอัตรารัจจะ 2 ชั้น ยกเว้นเพลงหงส์ทองเป็นเพลงอัตรารชั้นเดียว การขับร้อง เป็นการขับร้องเดี่ยว ยกเว้นเพลงเวสสุกรรมที่เป็น การขับร้องคู่

การแต่งกายของผู้แสดง แต่งกายตามแบบตะวันตก การแต่งกายของผู้บรรเลง-ขับร้อง ผู้ชายนุ่งโจงกระเบน สีม่วง ใส่เสื้อราชแพทเทิร์น (Raj pattern) สวมถุงเท้าสีขาวยาวถึงหัวเข่า ผู้หญิงนุ่งโจงกระเบน สีม่วง ใส่เสื้อผ้าใหม่ประดับด้วยลูกไม้ทรงแบบวิตอเรีย สวมสร้อยไข่มุก สวมถุงเท้าสีขาวยาวถึงหัวเข่า

รูปแบบและวิธีการแสดง เริ่มด้วยดนตรีบรรเลงนำ 1 เที้ยว (แสงไฟส่องที่วงดนตรี) เมื่อดนตรีบรรเลงจบ แสงไฟจะไปส่องที่เวทีบนในฉากแรก(ฝั่งขวามือ)ที่มีผู้แสดงอยู่ในท่าหนึ่งด้วยกิริยาดีทำตามบทขับร้อง ระหว่างนั้นมีการขับร้องประกอบ เมื่อขับร้องจบ แสงไฟจะย้ายมาส่องที่วงดนตรีซึ่งทำหน้าที่บรรเลงรับการขับร้อง ระหว่างนั้นผู้แสดงที่อยู่ในฉากเดิมจะเปลี่ยนกิริยาดีทำตามบทขับร้องตามลำดับ เมื่อดนตรีบรรเลงจบ แสงไฟจะเปลี่ยนมาส่องที่ฉากเดิม กระทำเช่นนี้สลับกันจนจบการแสดง

ลำดับการบรรเลง-ขับร้องประกอบการแสดงตาโบลวิวงค์ มีดังนี้

เพลงวิลันดาโอด เป็นเพลงท่อนเดียว บทขับร้องเป็นกลอนสุภาพมี 2 บท มีการเปลี่ยนท่าตีบท 4 ครั้งตามคำร้อง ทางดนตรีบรรเลงจำนวน 4 เที้ยว(ทางบรรเลงไม่ซ้ำกัน)

เพลงฝรั่งจรรยา เป็นเพลงท่อนเดียว บทขับร้องเป็นกาพย์ยานีมี 2 บท มีการเปลี่ยนท่าตีบท 2 ครั้งตามคำร้อง ทางดนตรีบรรเลงจำนวน 2 เที้ยว

เพลงครอบครัวจกवाल เป็นเพลง 2 ท่อน บทขับร้องเป็นกาพย์ยานี มี 1 บท มีการเปลี่ยนท่าตีบท 2 ครั้งตามคำร้อง ทางดนตรีบรรเลง ท่อน 1 และท่อน 2

เพลงฝรั่งรำเท้า เป็นเพลง 2 ท่อน บทขับร้องเป็นโคลงสี่สุภาพมี 1 บท มีการเปลี่ยนท่าตีบท 2 ครั้งตามคำร้อง ทางดนตรีบรรเลง ท่อน 1 และท่อน 2

เพลงเวสสุกรรม เป็นเพลง 2 ท่อน บทขับร้องเป็นกาพย์ยานี มี 2 บท เปลี่ยนท่าตีบท 4 ครั้งตามคำร้องทางดนตรีบรรเลง ท่อน 1 และท่อน 2 จำนวน 2 เที้ยว

เพลงหงส์ทอง เป็นเพลง 2 ท่อน บทขับร้องเป็นกาพย์ยานีมี 1 บท เปลี่ยนท่าตีบท 2 ครั้งตามคำร้องทางดนตรีบรรเลงท่อน 1 และท่อน 2

เพลงที่บรรเลงจำนวน 6 เพลง ความสัมพันธ์ของบทขับร้องกับการใช้ท่าตีบทรวม 16 ครั้ง ดังตัวอย่างรูปแบบและวิธีการแสดงตาโบลวิวงค์เรื่องนางซินเดอเรลล่า ดังนี้

ตัวอย่างรูปแบบและวิธีการแสดงตาโบลวิ้งต์เรื่องนางซินเดอเรลล่า

ขั้นตอนการแสดงเพลงวิลันดาโอด คำกลอนที่ 1

- ฉายไฟไปที่วงดนตรี -
- ดนตรีบรรเลงเพลงวิลันดาโอด เที้ยวที่ 1 – ส่งร้อง-
- ฉายไฟไปที่เวที ฉาก 1 -
- วงดนตรี ดับไฟ มีเพียงแสงไฟที่นักร้อง-
- นักร้อง ขับร้องเพลงวิลันดาโอด คำกลอนที่ 1-

นักร้อง - ขับร้องจบ- ดิมไฟที่ฉากลงขณะเดียวกันฉายไฟไปที่วงดนตรี

- ดนตรีบรรเลงเพลงวิลันดาโอด เที้ยวที่ 1 –

ขั้นตอนการแสดงเพลงครอบครัววาล คำกลอนที่ 1-

- ฉายไฟไปที่ ฉาก 1-
- นักร้องร้องเพลงครอบครัววาล คำกลอนที่ 1-
- ตัวละคร 2 ตัว นางฟ้า นางซินเดอเรลล่า
- ตัวละคร-นางฟ้า - นางซินเดอเรลล่า ทำท่าตามบท-

ความสัมพันธ์ของบทขับร้องกับการใช้ท่าตีบท

บทขับร้องเพลงครอบครัวจากราว (คำกลอนที่ 1)

นางดีใจคมคัล ทรงสุพรรณภูษิตแพรว

ขับร้องจบ- ดิมไฟลงขณะเดียวกันฉายไฟไปที่วงดนตรี

-ดนตรีบรรเลงเพลงครอบครัวจากราว ท่อน 1 -

-ดนตรีบรรเลงจบ -ดิมไฟลง-

ขั้นตอนการแสดงเพลงเวสสุกรรม คำกลอนที่ 4-

- ฉายไฟไปที่ ฉาก 2 -

-นักร้องหญิง ร้องเพลงเวสสุกรรม คำกลอนที่ 4-

-ทุกคนหันมามองที่นางซินเดอเรลล่า-

-นางซินเดอเรลล่าลงบันได ให้เห็นเกือกแก้วค้างอยู่-

-นางซินเดอเรลล่าทำท่าหันไปมอง-

-ตัวละคร - เจ้าชาย นางซินเดอเรลล่า คู่เต้นรำอีก 2 คู่ ทำท่าตามบท-

ความสัมพันธ์ของบทขับร้องกับการใช้ท่าตีบท

บทขับร้องเพลงเวสสุกรรม (คำกลอนที่ 4)

วีงออกนอกห้องใน ลงบันไดเกือกแก้วกระเด็น

ขับร้องจบ- ดิมไฟลงขณะเดียวกันฉายไฟไปที่วงดนตรี

-ดนตรีบรรเลงเพลงเวสสุกรรม 2 ชั้น ท่อน 2 -

-ภายในฉากที่ 2 เปลี่ยนท่า -

-ดนตรีบรรเลงจบ -คิมโพล-

จากตัวอย่างขั้นตอนการแสดงตาโบลิวังต์ จะเห็นรูปแบบและวิธีการแสดงในแต่ละค้ำกลอนที่แสดงความสัมพันธ์ของบทขับร้องกับการใช้ท่าตีบทตามบทขับร้อง

2. การศึกษาและวิเคราะห์การบรรเลงรวมวงเพลงตับเรื่องนางซินเดอเรลล่า ที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงตาโบลิวังต์ ผู้วิจัยได้นำทางบรรเลงที่จัดบันทึกเป็นโน้ตเพลงเมื่อพุทธศักราช 2482 ประกอบด้วยเครื่องดนตรีจำนวน 6 เครื่องมือ ได้แก่ ปี่ใน ระนาดเอก ซ้องวงใหญ่ ซ้องวงเล็ก ระนาดทุ้มไม้ และระนาดทุ้มเหล็ก บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ไม้แข็ง ทั้งนี้ได้คัดเลือกทำนองเพลง จำนวน 19 ประโยค จากจำนวน 6 เพลงเพื่อมาทำการวิเคราะห์ 2 หัวข้อ คือ 1.ลักษณะการดำเนินทำนองเพลงรวมวง 2.วิเคราะห์การแปรทำนองของเครื่องดนตรี โดยทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับซ้องวงใหญ่ ซึ่งทำหน้าที่บรรเลงทำนองหลัก ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนองเพลงรวมวง จากทำนองเพลงจำนวน 19 ประโยค สรุปได้ดังนี้

2.1.1 ลักษณะการดำเนินทำนองบังคับทาง มีจำนวน 1 ประโยค

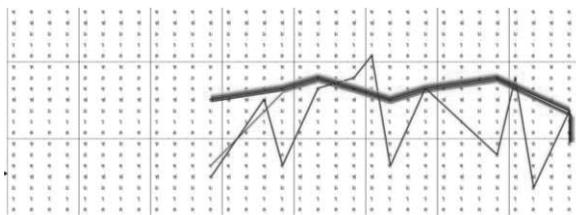
2.1.2 ลักษณะการดำเนินทำนองไม่บังคับทาง มีจำนวน 13 ประโยค

2.1.3 ลักษณะการดำเนินทำนองกึ่งบังคับทาง มีจำนวน 5 ประโยค

หมายเหตุ เส้นแนวตั้งหมายถึง ระดับช่วงเสียง เส้นแนวนอนหมายถึง ห้องเพลง จำนวน 1 ประโยค ทั้งนี้ใช้ “สี” เป็นสัญลักษณ์แทนการเคลื่อนที่ของทำนองเพลง ดังนี้ ปี่ใน-เส้นสีเหลือง

ระนาดเอก-เส้นสีแดง ซ้องวงใหญ่-เส้นสีดำ ซ้องวงเล็ก-เส้นสีฟ้า ระนาดทุ้ม-เส้นสีเขียว ระนาดทุ้มเหล็ก-เส้นม่วง ดังนี้

ตัวอย่าง กราฟแสดงลักษณะการดำเนินทำนองเพลงรวมวงทั้ง 3 แบบ

ภาพที่ 2 ทำนองเพลงฝรั่งจระกา ประโยคที่ 1 แสดงลักษณะการดำเนินทำนองบังคับทาง

จากภาพจะพบว่า เครื่องดนตรีทุกชิ้นแปรทำนองไปทิศทางเดียวกัน ยกเว้นระนาดทุ้มเหล็ก(เส้นสีม่วง) ที่แปรทำนอง

จากภาพ ระนาดทุ้มเหล็กมีวิธีบรรเลงดังนี้ วรรคหน้าตีเดินทำนองเรียงเสียง วรรคหลัง ตีกระสวนทำนองเสียงถี่

ภาพที่ 7 ทำนองเพลงเวสสุกรรม ท่อน 1 ประโยคที่ 1

จากภาพ ระนาดทุ้มเหล็กมีวิธีบรรเลงดังนี้ วรรคหน้า ตีกระสวนทำนองห่าง วรรคหลัง ตีเดินทำนองเรียงเสียง

ภาพที่ 8 ทำนองเพลงครอบจักรวาล ท่อน 2 ประโยคที่ 4

จากภาพ ระนาดทุ้มเหล็กแปลทำนองทำให้เกิดการประสานเป็นคู่เสียงกับฆ้องวงใหญ่ ดังนี้

วรรคหน้า ประสานเสียง คู่ 3 เสียงซอล-ที, เสียงที-เร และคู่ 4 เสียง ซอล-เร

วรรคหลัง ประสานเสียงคู่ 2 เสียงลา-เร และคู่ 4 เสียงเร-ซอล

จากตัวอย่าง การแปลทำนองของระนาดทุ้มเหล็กในแบบต่างๆ ที่ทำให้เกิดความโดดเด่นในการบรรเลงรวมวง กล่าวคือ เมื่อเครื่องดนตรีบรรเลงพร้อมกันทุกชิ้นจะเกิดคามกลมกลืนตามลักษณะการบรรเลงรวมวง แต่ระนาดทุ้มเหล็กจะแปลทำนองที่มีความกลมกลืนและโดดเด่นกว่าเครื่องดนตรีชิ้นอื่น

อภิปรายผลการวิจัย

1. เพลงตับตาโบลวิวงศ์ เป็นเพลงตับที่เกิดในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นับว่าเป็นพัฒนาการการบรรเลง-ขับร้องในสมัยนั้น โดยเริ่มจากนำบทละครมาการบรรเลง-ขับร้องแบบคอนเสิร์ต (ไม่มีตัวแสดง) ที่จัดแสดงให้กับชาวต่างชาติฟัง แล้วพัฒนามาเป็นการแสดงตาโบลวิวงศ์ ที่มีทั้งการบรรเลง-ขับร้อง และมีผู้แสดงยืนหนึ่งในกิริยาเล่าเรื่อง มีภาพประกอบตามท้องเรื่อง และสุดท้ายเป็นการแสดงละครตีกตาบรรพ์ ที่มีองค์ประกอบการแสดงครบ และผู้แสดงจะต้องขับร้องและรำเอง

เพลงตับเรื่องนางซินเดอเรลล่า เป็นหนึ่งในเพลงตับตาโบลวิวงศ์ที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงพระนิพนธ์ด้วยคำประพันธ์ 3 ชนิด ได้แก่ กลอนสุภาพ กาพย์ยานี และโคลงสี่

สุภาพ บรรจุเพลงเป็นสำเนียงฝรั่งรวม 6 เพลงโดยภาพรวมมีลักษณะเป็นได้ทั้งเพลงดับเพลงและดับเรื่อง เป็นเพลงดับเพลง เพราะทำนองเพลงที่ใช้มีสำนวนเดียวกัน มีอัตราจังหวะ 2 ชั้น แต่เพลงสุดท้ายเป็นเพลงอัตราขึ้นเดียวเพื่อออกอุทาน เป็นเพลงดับเรื่องเพราะมีเนื้อเรื่องติดต่อกันเป็นเรื่องเดียวกัน ที่มีลักษณะพิเศษคือตาโบลิวังต์ทั้ง 8 เรื่อง เป็นเพลงดับที่มีสำเนียงภาษาตามเนื้อเรื่องที่ทรงพระนิพนธ์

สำหรับรูปแบบการแสดงตาโบลิวังต์ตามที่ศึกษาจากวิทัศน์ และนำแนวคิดในการรื้อฟื้นทางโบราณคดีตามที (M.R.Suriyawut Suksawat, cited in Limsakul, 1994, p.102) กล่าวถึงการอนุรักษ์และบูรณะซ่อมแซมทางด้านโบราณคดี มีหลักปฏิบัติโดยให้ศึกษาจากโครงสร้างและให้แบ่งโครงสร้างออกเป็นสี่ทิศศึกษาสิ่งที่ทลายลงมาว่าอยู่ที่ทิศไหนก็สันนิษฐานไว้ก่อนว่าจะต้องอยู่ที่นั่น แล้วนำสิ่งที่เหลือแล้วเข้าประกอบให้ตรงกับร่องรอยเดิมและในกรณีที่สิ่งนั้นพังทลายจนไม่เห็นลวดลายเดิม ก็ให้ดูจากสิ่งที่สร้างร่วมสมัย ว่ามีลวดลายอย่างไร จากแนวคิดดังกล่าวได้ปรับให้สอดคล้องการรื้อฟื้นการแสดงตาโบลิวังต์ที่มีองค์ประกอบสำคัญ 3 อย่างคือ 1. ผู้แสดงยี่นึ่งดูสภาพวาดในกิริยาที่เล่าเรื่องนั้นๆ พร้อมทั้งแต่งกายสมจริงตามเรื่องที่แสดง 2. มีฉากประกอบตามเนื้อเรื่อง 3. มีการบรรเลง-ขับร้องตลอดเวลา ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

เรื่องนางซินเดอเรลล่า ผู้แสดงมีทั้งหมด 8 คน ได้แก่ เจ้าชาย นางฟ้า นางซินเดอเรลล่า มี 2 คน (แต่งกายเป็นสาวใช้ 1 คน และแต่งกายเพื่อไปงานเต้นรำ 1 คน) ผู้แสดงประกอบในงานเต้นรำจำนวน 2 คู่ แต่งกายแบบตะวันตกในยุคสมัยนั้น การแต่งกายของผู้บรรเลง-ขับร้อง แต่งกายตามรูปแบบที่นิยมกันมากในสมัยรัชกาลที่ 5

ผู้แสดงยี่นึ่งพร้อมทำกิริยาเล่าเรื่องมาจากการตีความจากบทขับร้อง ที่ตีความหมายจากองค์รวมของบทขับร้องแต่ละคำกลอน ที่ใช้วิธีการแบ่งเป็นท่อนเพลงตามรูปแบบการบรรเลง-ขับร้องทั่วไป

การจัดทำภาพประกอบเนื้อเรื่อง ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นฉาก โดยแบ่งเวทีออกเป็น 2 ส่วน ให้มีระยะห่างกันพอสมควร ส่วนแรกเป็นที่ตั้งวงดนตรี ส่วนที่ 2 เป็นส่วนจัดแสดงตาโบลิวังต์ ได้แบ่งพื้นที่เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นบ้านนางซินเดอเรลล่า มืองค์ประกอบฉากของบ้านฝรั่ง คือ หน้าต่าง เตาผิง และภาพติดฝาผนัง และจัดเตรียมรถฟักทอง ไว้ในฉากนี้ กับส่วนที่ 2 จัดเฉพาะส่วนที่เป็นห้องเต้นรำโดยใช้ฉากผ้าวาดภาพหน้าต่าง ประตู พื้นล่างเป็นห้องเต้นรำ มีดอกไม้ตกแต่ง และน้ำพุ

การบรรเลงดนตรีที่นำเสนอในงานวิจัยในครั้งนี้บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ไม้แข็ง ดนตรีบรรเลงรับจำนวน 1 เทียว โดยแบบแผนการบรรเลง-ขับร้องดนตรีจะต้องบรรเลงรับร้อง จำนวน 2 เทียว

การขับร้อง เป็นการขับร้องเดี่ยว เป็นไม่มีการบรรเลงสวม-ส่งร้องตามแบบแผนการบรรเลงแต่โบราณ ซึ่งจะแตกต่างจากการขับร้องประกอบการแสดงที่ใช้วิธีการขับร้องแบบต้นบท-ลูกคู่

2. ผลการศึกษาวิเคราะห์การบรรเลงรวมวงเพลงดับเรื่องนางซินเดอเรลล่า การบรรเลง ขับร้องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง ทำนองเพลงที่บรรเลงนำมาจากโน้ตเพลงที่จัดบันทึกเมื่อพุทธศักราช 2482 ประกอบด้วย ปี่ใน ระนาดเอก ซอวงใหญ่ ซอวงเล็ก ระนาดทุ้ม และระนาดทุ้มเหล็ก ผู้บอกจดทางบรรเลงเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญทางดนตรีไทยในสมัยนั้น การแปลทางได้ยึดทางบรรเลงของซอวงใหญ่เป็นหลักแล้วแปลเป็นทางบรรเลงของแต่ละเครื่องมือ ในการบรรเลงใช้ระดับเสียงตามที่จัดบันทึก คือต้องบรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ไม้แข็ง

มิได้ลดระดับเสียงมาเป็นวงปีพาทย์ ดิกดำบรรพ์ตามที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดง ซึ่งเสียงจะนุ่มนวลกว่าวงปีพาทย์ไม่แข็ง จากการบรรเลงรวมวงพบว่า การแปลทางของทุกเครื่องดนตรีมีความกลมกลืนที่เกิดขึ้นมาจากวิธีการบรรเลงรวมวงตามลักษณะของดนตรีไทย ซึ่งสอดคล้องกับ Sowat (2015, October 18) กล่าวว่า การบรรเลงรวมวงให้มีความไพเราะเกิดจากความกลมกลืนของทำนองเพลงที่มาจากองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ 1. ทำนองหลัก 2. การแปลทำนอง และ 3. การบรรเลงรวมวง

“ความกลมกลืนตัวแรก คือ ทำนองหลัก ผู้ประพันธ์ทำนองหลักจะต้องมีวิธีสร้างความกลมกลืนของทำนองหลักของเพลงนั้นๆ หลังจากนั้นผู้บรรเลงแต่ละเครื่องมือนำทำนองหลักนี้ไปแปลทำนองตามลักษณะเฉพาะของเครื่องดนตรี ซึ่งทุกชิ้นจะมีบทบาทหน้าที่ของตัวเองอยู่แล้ว บทบาทสำคัญ คือ ผู้บรรเลงจะต้องสร้างกลอนเพลงหรือทางบรรเลง แล้วเอากลอนเพลงหรือทางบรรเลงนั้นไปสร้างความกลมกลืนในทางบรรเลงรวมวงตามโครงสร้างของทำนองหลักนั้น โดยเบื้องต้นกลอนหรือทางบรรเลงของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นไม่ตรงกันอยู่แล้ว ทางบรรเลงหรือสำนวนกลอนของเครื่องดนตรีก็จะมีกลอนที่จะเลือกใช้ให้เกิดความกลมกลืนให้กับเครื่องดนตรีชิ้นอื่น ทางของเครื่องดนตรีทุกชิ้นจะต้องกลมกลืนกับทำนองหลัก เป็นหลัก และต้องเกิดความกลมกลืนกับเครื่องบรรเลงด้วยกันด้วย”

นอกจากความกลมกลืนตามลักษณะการบรรเลงรวมวงแล้วยังพบว่า “ระนาดทุ้มเหล็ก” มีความโดดเด่นทำให้เกิดความงาม ความไพเราะที่แตกต่างกันไปจากการบรรเลงโดยทั่วไป ดังที่ Tramot (1984, p.61) กล่าวถึงวิธีบรรเลงและหน้าที่ของเครื่องดนตรีในวงปีพาทย์ โดยเฉพาะ “ระนาดทุ้มเหล็ก มีวิธีการบรรเลง ด้วยวิธีตีมือละลูกหรือหลายๆ ลูก ดำเนินทำนองต่างๆ มีหน้าที่ยั่วเย้าทำนองเพลงในระยะห่างๆ” โดยเฉพาะเพลงวิลันดาโอด ซึ่งเป็นเพลงท่อนเดียวแต่ต้องบรรเลง-รับร้อง 4 เที้ยว ผู้บอกทางทำนองหลัก (ทางซ้อง) มีจำนวน 4 คน สำหรับเครื่องมืออื่นๆ ได้แก่ ปี่ใน ระนาดเอก ซ้องวงเล็ก ระนาดทุ้มไม้ และระนาดทุ้มเหล็ก บอกทางบรรเลงทุกเครื่องมือ

โดยหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) การบรรเลงรวมวงนอกจากจะมีความกลมกลืนแล้ว ระนาดทุ้มเหล็กแปลทำนองหรือมีวิธีดำเนินทำนองในลักษณะกระสวนทำนองห่าง กระสวนทำนองถี่ เดินทำนองแบบเรียงเสียง ตีลงก่อนจังหวะ และโดยเฉพาะการประสานคู่เสียง คู่ที่ 2 คู่ที่ 3 คู่ที่ 4 และคู่ที่ 5 กับซ้องวงใหญ่ทำให้การบรรเลงรวมวงมีความโดดเด่นยิ่งขึ้น ซึ่ง Fakjamrun (2018, October, 26) ให้ข้อคิดว่าทำนองเพลงวิลันดาโอดที่ระนาดทุ้มเหล็กบรรเลงที่บอกทางบรรเลง

โดยครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) แต่เพียงผู้เดียวนั้น นอกจากท่านมีความสามารถหรือภาษาดนตรีใช้คำว่า “ความเชี่ยวชาญรอบตัวหรือถึงทุกเครื่องมือ” ในระดับสุดยอดของทางบรรเลงตามผลงานอันเป็นที่ประจักษ์แน่ชัดอยู่นั้น สำหรับทางระนาดทุ้มเหล็กที่มีความโดดเด่น ส่วนหนึ่งของการแปลทางน่าจะเกิดแนวคิดจากการได้ยินการบรรเลงเปียโน ที่บุตรชายของท่านได้ไปเรียนมาจากต่างประเทศ แล้วท่านนำมาใช้กับระนาดทุ้มเหล็กซึ่งสามารถตีทำนองเพลงได้อิสระกว่าเครื่องดนตรีชิ้นอื่นๆ จึงส่งผลให้ระนาดทุ้มเหล็กมีความโดดเด่นกว่าเครื่องดนตรีชิ้นอื่น ประกอบกับช่วงเสียงของระนาดทุ้มเหล็กมีระดับเสียงที่ต่ำกว่าเครื่องดนตรีทุกชิ้นจึงส่งผลทำให้เกิดความโดดเด่นชัดเจนยิ่งขึ้น

ส่วนในเพลงอื่นๆ ได้แก่ เพลงฝรั่งจรรยา เพลงครอบครัวจรรยา เพลงฝรั่งรำเท้า เพลงเวสสุกรรม และเพลงหงส์ทอง ละครขนาดหุ้มเหล็ก บอกทางบรรเลงโดย นายบุญธรรม ตราโมท ซึ่งพบว่า ละครขนาดหุ้มเหล็กที่นายมนตรี ตราโมท ศิลปินแห่งชาติ เป็นผู้บอกทางบรรเลงหรือแปลทำนองใช้วิธีบรรเลงกระสวนทำนองทำนองกระสวนทำนองถี่ ทำนองเรียงเสียง การตีลังก่อก่อนจังหวะและทำนองคู่ประสานเสียงต่างๆ เหมือนกัน ทำให้เกิดความโดดเด่นในการบรรเลงรวมวงในเพลงอื่นๆ เช่นกัน

จากการศึกษารูปแบบการแสดงตาโบลวิงด์ พบว่า สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงคิดสร้างสรรค์งานประกอบพระนิพนธ์ให้มีความแตกต่างไปจากเพลงดับที่มีอยู่ คือ ดับเพลง และดับเรื่อง ด้วยเพลงดับตาโบลวิงด์นี้ มีลักษณะเฉพาะ คือในการจัดแสดงเต็มรูปแบบจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่ มีการบรรเลง-ขับร้อง มีผู้แสดงยืนนิ่งเสมือนเป็นภาพ และมีองค์ประกอบการแสดงตามเนื้อเรื่อง ทั้งสามส่วนถูกนำเสนอพร้อมกัน กล่าวคือ หู ได้ยินเสียงการบรรเลง-ขับร้องที่มีความไพเราะ สายตามองเห็นภาพผู้แสดงที่แต่งกายสมจริงยืนนิ่งอยู่ในภวังค์เล่าเรื่องที่สามารสื่อความหมายได้ตรงกับการขับร้อง พร้อมกับฉากที่จัดแสดงไว้ตามเนื้อเรื่อง ส่วนเพลงดับเรื่องและดับเพลง มีเพียงการบรรเลง-ขับร้อง เท่านั้นไม่มีผู้แสดง และการจัดฉาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยหัวข้อการรื้อฟื้นการแสดงตาโบลวิงด์สามารถนำไปปรับใช้กับบทพระนิพนธ์ ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ หรือนำไปปรับใช้กับบทละคร บทโขน เรื่องอื่นๆ ได้
2. ผลการวิจัยหัวข้อการบรรเลงรวมวง กรณีศึกษาความโดดเด่นของทางบรรเลงระนาดหุ้มเหล็ก สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวคิดในการแปลทำนองของระนาดหุ้มเหล็กในเพลงประเภทต่างๆ ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยศึกษาเรื่องสำเนียงภาษาในเพลงดับตาโบลวิงด์ในเรื่องอื่นๆ เพื่อหาสำนวน สำเนียงภาษาต่าง ๆ จากเพลงในบทพระนิพนธ์ ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการประพันธ์เพลงสำเนียงภาษา อันส่งผลให้เกิดผลงานการประพันธ์เพลงสำเนียงภาษาเพิ่มขึ้น
2. ควรนำเพลงดับเรื่องนางซินเดอเรลล่า ประกอบด้วย เพลงวิลันดาโอด เพลงฝรั่งจรรยา เพลงครอบครัวจรรยา เพลงฝรั่งรำเท้า เพลงเวสสุกรรม และเพลงหงส์ทอง มาเรียบเรียงเสียงประสานตามแบบดนตรีสากลและบรรเลงด้วยวงดุริยางค์สากล จะเป็นงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์อีกรูปแบบหนึ่ง

References

- Chulalongkorn, University. (1987). *The Piphat Duekdamban, programme, and video stories of Rachathirat, Samkok, and Khawi*. Bangkok : Chulalongkorn University.

- Chulalongkorn, University. (1993). **The Piphat Duekdamban, programme, and the video story of Nithrachakhrit**. Bangkok : Chulalongkorn University.
- _____. (1997). **The Piphat Duekdamban, programme, and the video story of Phra Lo**. Bangkok : Chulalongkorn University.
- _____. (1998). **The Piphat Duekdamban, programme, and the video story of Rachathirat**. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Fakjamrun, S. (2018, October 26 and 2019, April 26). The National Artist of Thailand. Interview. Fine Arts, Department. (1963). **The collection of dramatic and concert composition Royal writing of Somdet Phrachao Barommawongthoe Chaofa Kromphraya Narisara Nuwattiwong, Dedicated in hundred years anniversary of Somdet Phrachao Barommawongthoe Chaofa Kromphraya Narisara Nuwattiwong on 28 April 1963**. Bangkok : Fine Arts Department.
- Kaeomak, T. (2013). **Tableaux Vivants Suites**. [Online]. Available : http://metaboledoing.blogspot.com/2013/06/blog-post_21 [2015, April 5].
- Limsakun, P. (1994). **Rabam Sibot : The concept of reintroducing ancient dances**. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Sowat, B. (2015, October 18 and 2019, May 23). Music master, Bunditpatanasilpa Institute. Interview.
- Tramot, M. (1984). **Som Song Sang : The Music's biography of Montri Tramot, Established for celebrating achievement and eighty-four anniversaries of Montri Tramot**. Bangkok : Rueankaeo Kanphim.